

NAŠ ČASOPIS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VRHNIKA

Priloga

Številka 16

December 1976

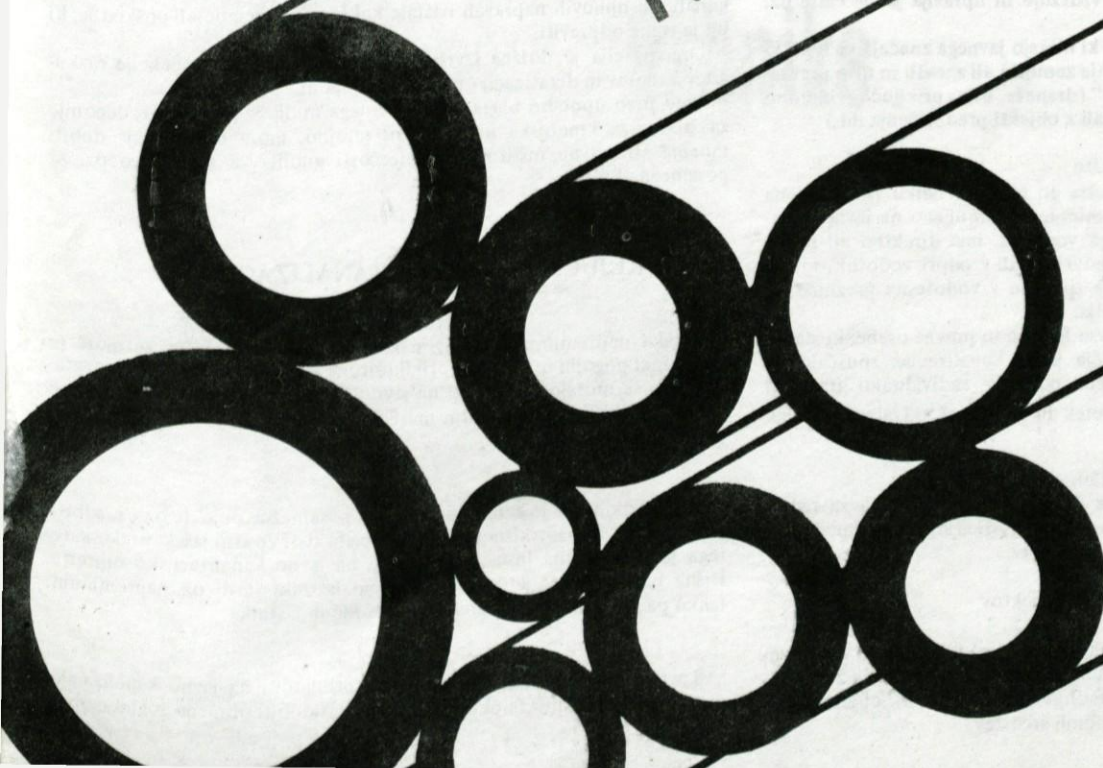
PRAVILNIK

o upravljanju, vzdrževanju in gradnji
javne vrhniške kanalizacije

OBRAZLOŽITEV PRAVILNIKA

O UPRAVLJANJU, VZDRŽEVANJU
IN GRADNJI JAVNE
VRHNIŠKE KANALIZACIJE

kanalizacija

Na podlagi 5. člena Zakona o komunalnih delovnih organizacijah, ki opravljajo komunalno dejavnost posebnega družbenega pomena (Ur. list SRS št. 16/67) in člena Odloka o splošnih pogojih za odpravo odplak in atmosferskih voda, ter čiščenja teh voda in opravljanju kanalizacijskih storitev na območju vrhniške kanalizacije, ter člena statuta komunalnega podjetja Vrhnika, je delavski svet Komunalnega podjetja Vrhnika na svojem rednem zasedanju dne sprejel

PRAVILNIK

o upravljanju, vzdrževanju in gradnji javne vrhniške kanalizacije

I. SPLOŠNE DOLOČBE:

1. člen

S tem pravilnikom se predpisuje način upravljanja, uporabe, vzdrževanja, projektiranja in gradnje javne kanalizacije in centralne čistilne naprave.

2. čle

V področje vrhniške kanalizacije spada Vrhnika, Borovnica in druga naselja, ki so ali bodo po generalni študiji kanalizacije Vrhniške, priključena na javno kanalizacijsko omrežje, perspektivno vezano na centralno čistilno napravo Vrhnika ali Borovnica.

3. člen

Kanalizacijske naprave, ki nimajo javen značaj, so praviloma vse tiste, ki jih je oz. bo Komunalno podjetje Vrhnika (v nadaljnjem besedilu „organizacija“) prevzelo v upravljanje po določilih tega pravilnika. Za te naprave štejejo:

- sistem zbiralnikov (meteorni, fekalni in mešani sistemi), z vstavljenimi jaški, prelivnimi objekti, zadrževalnimi bazeni in razbremenilniki;
- mrežo sekundarnih in terciarnih kanalov, z revizijskimi jaški in drugimi objekti za normalno funkcioniranje teh kanalov,
- črpališča na primarnih, sekundarnih in terciarnih kanalih
- čistilne naprave, kjer se čistijo vode iz javne kanalizacije
- blatovod

4. člen

Cestni požiralniki s priključenimi vodi, ne spadajo v javno omrežje, zanje skrbi in jih vzdržuje tisti, ki vzdržuje in upravlja javne ceste oz. javne površine.

Kanalizacijske naprave in objekti, ki nimajo javnega značaja so tisti, ki urejajo v celoti ali delno odvodnjavanje zemljišč ali zgradb in niso prevzete v upravljanje s strani „organizacije“ (dranaže, hišni priključki vključno z priključnim jaškom, tovarniški kanali z objekti predčiščenja itd.)

5. člen

Kot uporabnik kanalizacije se smatra po tem pravilniku vsaka fizična ali pravna oseba, ki ima svojo nepremičnino priključeno na javno kanalizacijo, direktno ali preko spojnega voda oz. ima direktno ali preko greznice odpadne vode speljano na površino ali v odprt vodotok, t.j. vsi razen tistih, ki imajo odpadne vode speljane v vodotesno greznico, ki nima odtoka in izrazita kmečka naselja.

Kot uporabniki se smatrajo tudi vse fizične in pravne osebe, ki stanujejo oz. imajo sedeže izven področja javne kanalizacije, spuščajo pa odplake v kanalizacijo (npr. gradbena podjetja, individualni graditelji itd.). Ti uporabniki so dolžni pričetek in zaključek odvajanja odplak javiti organizaciji.

6. člen

Organizacija skrbi na območju iz 2. člena tega pravilnika za redno odvajanje odplak in atmosferskih voda od gospodinjstev, gospodarske dejavnosti ter drugih javnih objektov in naprav.

Temeljne naloge organizacije so:

- projektiranje javne kanalizacije in objektov za čiščenje voda.
- Skrb za razširitev kanalizacijskega omrežja in objektov do novih zazidalnih predelov, oz. predelov, ki kanalizacijo še nimajo in sicer, v skladu z investicijskim programom gradnje kanalizacije in objektov za čiščenje, v okviru razpoložljivih finančnih sredstev.

– Vzdrževanje javne kanalizacije in objektov za čiščenje z vsemi pripadajočimi objekti.

- Priključitev primernih hišnih, industrijskih in ostalih priključkov.
- Nadzor odpadnih industrijskih in drugih voda, ki bi kvarno vplivalo na javno kanalizacijo, objekta na kanalizaciji, čistilno napravo, recipient, podtalnico ali ljudi.

7. člen

Organizacija skrbi za nemoteno odvajanje odplak in meteornih voda na tistih področjih in objektih, kjer je zgrajena javna kanalizacija in se plačuje kanalizacija.

Organizacija ne odgovarja za motnje pri odvajanju odplak in atmosferskih voda ali pri čiščenju voda ter za škodo, ki nastane zaradi višje sile (izreden naliv, naglo taljenje snega, večja okvara na kanalizacijskem omrežju oz. na objektih za čiščenje voda, motnjo v postopku čiščenja vsled „zastupitve“ biologije, izpada električne energije, nepravilen odnos dotoka komunalnih in industrijskih voda, ob elementarnih nesrečah itd.

Organizacija je dolžna v naštetih primerih napraviti vse, da se odvajanje in čiščenje odplak čimprej normalizira. V primeru, ko odtok odplak dalj časa ni mogoč, mora večje uporabnike kanalizacije obvestiti na krajevno običajen način.

Da bi bilo omogočeno nemoteno delovanje kanalizacije, je organizacija dolžna najmanj enkrat letno odpreti vse jaške, jih očistiti in pregledati kanale. O tem delu napravi zapisnik, iz katerega je razvidno, če so na kanalu ali njihovih napravah nastale kakšne spremembe ali poškodbe, ki jih je treba odpraviti.

Organizacija je dolžna izvršiti po nalogu sanitarne inšpekcije razkužitev kanalov in deratizacijo na ustrezen način.

Pred prvo uporabo blaga oz. odpadnega mulja iz gnojišč oz. deponije za blato, za kmetijske namene kot gnojilo, mora organizacija dobiti mnenje strokovne institucije primernosti gnojila za kmetijstvo oz. za posamezne kulture.

II. PRIKLJUČEN NA JAVNO KANALIZACIJO

9. člen

Vsaka nepremičnina v bližini kanalizacijskega omrežja, se mora pri normalnih pogojih in stroških priključiti na javno kanalizacijo. Novozgrajene hiše se morajo priključiti na javno kanalizacijo pred vselitvijo, stare zgradbe pa najkasneje v šestih mesecih od dneva, ko je dana možnost za priključitev.

10. člen

Hišni priključek je kanal, ki povezuje posamezne objekte oz. zgradbe z javno kanalizacijo, v hišni priključek spada tudi vpadni jašek, preko katerega je priključena hišna kanalizacija na javno kanalizacijsko omrežje. Hišne priključke zgradijo in vzdržujejo lastniki stavb oz. nepremičnin, lahko pa jih zgradi tudi organizacija na račun lastnika.

11. člen

Lastnik nepremičnin, ki namerava priključiti na javno kanalizacijo, mora za izvedbo priključkov predhodno pridobiti pismeno soglasje organizacije.

12. člen

Soglasje se izdaja glede na to, ali je:

- priključek možen pod normalnimi pogoji
- priključek možen pod posebnimi pogoji (npr. z izjemno tehnično rešitvijo, s sprejemom materialnih obveznosti, s posebno stopnjo predčiščenja odpadnih voda, priključitev samo sušnih voda, vodo je predhodno speljati preko pravilno dimenzioniranega lovilca olj itd.).

V primeru, da priključek ni možen, izda organizacija ustrezno izjavo.

Soglasje se izdaja na pismeno vlogo, ki je na predpisanem obrazcu. Vlogi mora biti priložena kopija katastrskega načrta z vrisano zgradbo.

Za priključek industrijskih zgradb in drugih gospodarskih objektov je priložiti vlogi poleg kopije katastrskega načrta še situacijski načrt zemljišča in zgradbe, v merilu 1 : 1000 ali 1 : 500, iz katerega mora biti razvidno, kje bo izvršen priključek na javno kanalizacijo, izračun predvidene količine, vrste in kvalitete odplak, ter meteorčnih voda.

Soglasje za priključek na javno kanalizacijo, se izda pred izdajo lokalnega dovoljenja.

13. člen

Organizacija dovoli priključek pod naslednjimi pogoji:

- prosilec mora plačati delež po 27. do 30. členu tega pravilnika. Plačilo deleža mora biti izvršeno najkasneje do priključitve nepremičnine na javno kanalizacijo. O plačilu stroškov in deleža skleneta organizacija in uporabnik posebno pogodbo, s katero določita tudi rok plačila deleža oz. stroškov. Pogodba se sklene pred izdajo soglasja.
- Prosilec se mora obvezati, da bo upošteval določbe tega pravilnika.

14. člen

Priključek hišne in javne kanalizacije mora biti praviloma izvršen preko vpadnega jaška. Način in mesto priključka določa organizacija.

Uporabnik oz. prosilec, ki se namerava priključiti, lahko zahteva načrt (detalji vpadnega jaška), iz katerega mora biti razvidno, kako je treba izvršiti priključek.

15. člen

Pred izvršitvijo priključka mora dati prosilec organizaciji in vpogled načrt hišne kanalizacije s priključnim vodom.

Industrijska podjetja in druge gospodarske panoge, ki spuščajo v kanalizacijo poleg fekalnih in meteorčnih voda še tehnološke (industrijske) odpadne vode, morajo poleg navedenega dostaviti organizaciji tudi načrt čistilnih naprav in atest ustreznega zavoda, da te odpadne vode ne vplivajo kvarno na okolje (posebni vonj), kanalizacijo in čistilno napravo ter spremljajoče objekte in naprave, ter da niso nevarne za ljudi in živali oz. biologijo v čistilni napravi oz. recipientu.

III. PROJEKTIRANJE IN GRADNJA KANALIZACIJE

16. člen

Projektiranje javne kanalizacije mora biti v skladu z urbanističnim načrtom Vrhnike in kasnejšimi dopolnitvami načrta. Upoštevati je bodoči razvoj Vrhnike in okoliških naselij, ki so ali bodo priključena na javno kanalizacijo oz. čistilno napravo.

17. člen

Osnova za izdelavo glavnih projektov, je projekt „Generalna rešitev kanalizacije Vrhnike in okolice“.

Kanalizacija se projektira in gradi tako, da se upoštevajo potrebe Vrhnike z okolice za obdobje najmanj 30 let po programu, za čistilno napravo pa najmanj 10 let z možnostjo stopne gradnje.

18. člen

Javno kanalizacijo lahko projektira in gradi samo za to usposobljena in registrirana organizacija, v skladu in pod nadzorstvom organizacije.

Če so novi javni kanali grajeni v skladu s tem pravilnikom, jih mora organizacija prevzeti v upravljanje, po opravljenem tehničnem pregledu, (kjer je prisoten tudi predstavnik organizacije) ter po izdaji uporabnega dovoljenja.

19. člen

Na področju, kjer se gradi ločen sistem kanalizacije (ločena fekalna od meteorčne in čiste hladilne ali celo tehnološke vode), morajo imeti vsi priključniki temu sistemu prilagojeno svojo hišno kanalizacijo. Natančna navodila in mesto priključka posamezne kanalizacije, da organizacija ob izdaji soglasja.

20. člen

Vsi projekti morajo biti izdelani v skladu z veljavnimi predpisi in standardi, ki veljajo za projektiranje in gradnjo javne kanalizacije in njihovih naprav.

21. člen

Uporabniki kanalizacije, ki spuščajo v javno kanalizacijo industrijske odlake, morajo do 30.12.1976. dostaviti organizaciji pismeno izjavo pristojnega zavoda ali sanitarne inšpekcije, da so izpolnjeni pogoji, ki jih določajo predpisi oz. smernice oz. po drugih splošnih pogojih o kvaliteti odplak tehnoloških in atmosferskih voda, ki se smejo spuščati v javno kanalizacijo.

IV. KANALŠČINA IN PRISTOJBINE:

22. člen

Za uporabo kanalizacije je treba plačati kanalščino po predpisani tarifi.

Poleg kanalščine se plačuje tudi delež za čiščenje odpadnih voda, ki predstavlja delež anuitet za gradnjo čistilnih naprav, ter delež stroškov za tekoče vzdrževanje (TV), investicijsko vzdrževanje (IV), pogon (P) in upravljanje (U) čistilne naprave. Ta delež za čiščenje odpadnih voda se plačuje po predpisani tarifi.

Višina kanalščine in delež za čiščenje odpadnih voda, potrdi IS SDL Vrhnika (Skupščina občine ali Samoupravna komunalna skupnost).

Delež za čiščenje odpadnih voda plačujejo vsi, ki plačujejo kanalščino (izjema po 5. členu).

Kanalščina in delež za čiščenje se plačuje skupaj z vodarino.

23. člen

Količina odplak, ki jih uporabniki spuščajo v kanalizacijo, se ugotavlja na podlagi količine porabljene vode (javni vodovod in lastni vodni viri).

Izjemoma se lahko določi pavšalno količino odplak pri tistih uporabnikih, ki plačujejo vodarino pavšalno ali uporabljajo vodo iz lastnih virov – količine do 500 m³ letno – pa nimajo montiranih vodometrov. Pavšalno količino odplak določi organizacija na podlagi primerjave in ugotovitev podobnih in sorodnih uporabnikov kanalizacije.

24. člen

Višina deleža za čiščenje odpadnih voda se praviloma ugotavlja po količini odplak, količini onesnaženja in težavnosti čiščenja teh voda, količini in kvaliteti odpadnega blata in količini meteorčnih voda. Vse te kazalce se upošteva pri višini deleža, plačuje pa se glede na količino porabljene vode, skupaj z vodarino.

25. člen

Lastnik zgradbe, ki ne stanuje v priključeni stavbi, mora pooblastiti osebo iz zgradbe, da sprejema račune in plačuje kanalščino z deležem za čiščenje voda. Ime pooblaščenih oseb je treba pismeno javiti organizaciji. Več lastnikov oz. uporabnikov hišnega priključka (sorodniki ali solastniki, najemniki stanovanjskih zgradb v družbeni lastnini), morajo med seboj pooblastiti osebo, ki zastopa vse solastnike ali sstanovance, v imenu vseh sprejema račune, se zavezuje poravnati račune in neodvisno organizacije obračunava kanalščino in delež za čiščenje voda, z stanovalci oz. solastniki.

Sprememba lastništva se prizna le na podlagi pismenega dokaza. Lastnik oz. uporabnik mora poravnati vso kanalščino za ves čas, dokler ni predložil pismene prijave o spremembi.

26. člen

Uporabnik se mora odpovedati uporabi kanala in čiščenja voda, razen v primeru, če se objekt poruši ali za stalno opusti. Za čiščenje voda pa v primeru, da iz lastne čistilne naprave odteka voda bolj čista ter, da je objekt čiščenja na lastni čistilni napravi večji, kot na javni čistilni napravi.

V teh primerih organizacija priključek ukine.

27. člen

Kanalščine in deleža za čiščenje voda ni treba plačati:

- če je bila voda porabljena iz javnih hidrantov za gašenje požarov,
- če je bila voda porabljena za gašenje požarov iz potrošnikove vodovodne inštalacije in če se taka poraba vode prijavi najkasneje v treh dneh po požaru,
- za vodo porabljeno pri pranju javnih površin s predhodnim soglasjem organizacije (da ne primanjkuje pitne vode).

28. člen

Za novo priključitev nepremičnin na javno kanalizacijsko omrežje, morajo plačati lastniki stavb oz. nepremičnin sorazmerni enkratni delež za povečanje in razširitev javnega kanalizacijskega omrežja in objektov za čiščenje voda.

Če gradi investitor objekt na stavbnem zemljišču, vendar na lokaciji, ki ni zajeta v predvideno etapo urejanja stavbnega zemljišča, ali če gradi

objekt zunaj ureditvenega območja naselja, nosi investitor poleg ostalih obveznosti tudi dejanske stroške gradnje kanalizacije in objektov za čiščenje.

29. člen

Investitorji, ki gradijo stanovanja na urbanistično in komunalno urejenih stavbnih zemljiščih, kjer se gradi novo kanalizacijsko omrežje (primarno ali sekundarno sušni ali meteorni kanal), plačajo prispevek k kanalizaciji po dejanskih stroških kompleksa, k objektom za čiščenje pa sorazmerni delež.

Ostali uporabniki, ki se priključijo na javno kanalizacijo izven teh področij, pa plačajo za priključitev enkratni znesek v višini

- za priključitev na primarne komunalne naprave, znesek v višini enoletne skupne kanalsčine (brez deleža za vzdrževanje in upravljanje naprav) in sicer:

- za individualno hišo 779,00 ND za ostale uporabnike, na osnovi izračunov C-2,34 obrazložitve k pravilniku, ki je sestavni del tega pravilnika.
- Za priključitev na sekundarno oz. terciarno kanalizacijo, se plača sorazmerni delež po predračunskih oz. obračunskih stroških gradnje kanalov na večjem obračunskem območju. Delitev stroškov na objekte se izvede z upoštevanjem naslednjih faktorjev:

- individualna in atrijska hiša (H,A) $g = 1,0 = H$
- enota dvojčka tlorisno (D) $g = 0,85 H$
- enota vrstne hiše in dvojčka v etaži (V) $g = 0,70 H$
- blok $g = 1 + (n-1) \times 20 \% + (m-30) \times 15 \%$
pri čemer je $n = 2$ do 30 stanovanj v bloku
 $m =$ število stanovanj za bloke nad 30 stanovanj
- hotel $g = 1 + p \times 10 \% = (r-50) \times 8 \%$
pri čemer p pomeni število postelj do 50
 r pa število postelj pri hotelu nad 50 ležišč

Izhodiščna cena za enoto (individualna hiša), za leto 1976 je 15.750 din/hišo. Cena se letno spreminja s spremembo stroškov.

30. člen

Gospodarske organizacije in drugi lastniki nepremičnin plačajo za priključitev novih ali razširitev obstoječih obratov ali zgradb, obrtnih delavnic itd. po količini in onesnaženju potrošene vode in sicer:

- za priključitev na primerne komunalne naprave, znesek v višini enoletne skupne kanalizacije (brez deleža za vzdrževanje in upravljanje naprav) in sicer:

- IUV po 3,98 din/m³ letno porabljene vode
- ostali po 3,71 din/m³ letno porabljene vode
- za gradnjo sekundarnih in terciarnih kanalov po dejanskih stroških, če so ti kanali že zgrajeni, pa po oceni revaloriziranem deležu stroškov – sorazmernem.

Ob priključitvi plača gospodarska organizacija oz. lastnik nepremičnine akontacijo za količino in kvaliteto odplak, ki je predvidena z investicijskim programom oz. gradbenim objektom. Točen izračun deleža pa se ugotovi po eno, dvo ali triletnem obratovanju oz. uporabi.

V primeru, da odjemalci sodelujejo pri izgradnji javnega kanalizacijskega omrežja in objektov čiščenja za posamezna območja (v višini sorazmernega deleža), se pri plačilu deleža za nove investicije uporabnika, vračuna prispevek uporabnika plačan k gradnji kanalov oz. objektov čiščenja, kar se uredi pred pričetkom gradnje objektov uporabnika s pismenim dogovorom med uporabniki in organizacijo.

V plačilu deleža niso vsebovani stroški za izvedbo hišnega priključka na javno kanalizacijsko omrežje in objekte čiščenja. O višini plačanih deležev vodi organizacija evidenco s posebno dokumentacijo, zbrana

sredstva pa se lahko uporabi izključno za gradnjo javne kanalizacije in objektov za čiščenje voda.

31. člen

Organizacija ima pravico ukiniti priključek na javno kanalizacijo in objekte za čiščenje v naslednjih primerih:

- če potrošnik odjavi uporabo nepremičnine ali če se ta odstrani oz. poruši (26. člen)
- če uporabnik spušča v kanalizacijo in objekte za čiščenje odplake, ki jih prepoveduje 21. člen tega pravilnika-odloka
- če ni kanalsčina plačana po izteku plačilnega roka, niti v roku 30 dni po prejemu pismenega obvestila oz. opomina, ali če uporabnik zavrne sprejem računa, pa računa oz. obvestila ni mogoče izterjati pri ponovnem poizkusu
- če uporabnik izvrši priključek na javno kanalizacijo brez soglasja organizacije, če sam izvrši priključek oz. ne izvede vodotesnega ločenega priključka, lovilca olj, objektov predčiščenja, kjer je to zahtevano oz. da pušča v kanalizacijo in objekte čiščenja bolj obremenjene vode preko dovoljene stopnje
- če uporabnik dovoli drugemu lastniku nepremičnin priključiti kanalizacijo na svoj hišni kanal, brez soglasja organizacije
- če na nepremičnini, kjer je več lastnikov, ni določen en sam predstavnik oz. pooblaščenec, ki naj skrbi za red in plačilo kanalsčine
- če po izvršenem priključku na javni kanal, nadaljuje z gradnjo objekta, ki ni v skladu z lokacijskim in gradbenim dovoljenjem.

Ukinitev priključka se izvede tako, da se zapre dotok vode, ki povzroča odplake.

V primerih iz prvega odstavka tega člena, nosi vse stroške uporabnik, oz. lastnik nepremičnine.

32. člen

Lastniki zgradb ali nepremičnin morajo omogočiti delavcem organizacije dostop do hišne kanalizacije in omogočiti pregled odplak, ki jih uporabnik spušča v javno kanalizacijo ali objekte za čiščenje.

33. člen

Organizacija vodi evidenco o priključkih. V treh letih po sprejemu tega pravilnika, mora izdelati kataster za kanalizacijsko omrežje.

Tehnično dokumentacijo o javni kanalizaciji hrani organizacija.

34. člen

Spremembe in dopolnitve tega pravilnika sprejme delavski svet komunalnega podjetja Vrhnika, soglasje pa da Samoupravna komunalna skupnost oz. IS SOB Vrhnika.

Spremembe in dopolnitve veljajo le, če predhodno da soglasje SKS Vrhnika in IS SOB Vrhnika.

V. KONČNE DOLOČBE:

35. člen

Spore, ki bi nastali med organizacijo in uporabniki kanalizacije oz. objektov za čiščenje, ter tolmačenje tega pravilnika, rešuje IO SKS (IS SOB ?) Vrhnika.

36. člen

Ta pravilnik stopi v veljavo 8. dan po objavi v Uradnem listu SRS.

OBRAZLOŽITEV PRAVILNIKA O UPRAVLJANJU, VZDRŽEVANJU IN GRADNJI JAVNE VRHNIŠKE KANALIZACIJE

Sprememba polne kanalsčine in plačilo sorazmernega deleža k gradnji centralnih čistilnih naprav ter primarne, sekundarne in terciarne kanalizacije

1.0. S povečano gradnjo stanovanjskih, industrijskih in spremljajočih objektov ter na osnovi povečanega standarda pri opremljanju stanovanj in novih tehnologij v industriji, imamo vedno več in bolj onesnažene vode. Da se ne zadušimo v lastnih odpadkih, smo prisiljeni graditi kanalizacije in čistilne naprave.

Najbolj problematična situacija je na Vrhniki, saj kljub prizadevanjem IUV, da bi očistila svoje tehnološke in odpadne vode, ter z ostalih industrij, JNA in naselja, odteče v vodotok neonesnaženo 50.000 do 65.000 E, kar pomeni normalno onesnaženje mesta s 50.000 do 65.000 prebivalci. Nič bolj rožnata ni situacija v Borovnici s fenolnimi odpadnimi vodami, katerih čiščenje je zelo problematično.

Istočasno se bo dogovoriti in pospeševati čiščenje odpadnih voda kraškega zaledja, od koder Vrhnika dobiva vodo za sanitarne in tehnološke namene

2.0. Polna kanalsčina

2.1. Na osnovi razpoložljive dokumentacije, so ocenjene potrebe investicijske naložbe do leta 1985. Pri tem je poleg Vrhnike upoštevano tudi čiščenje vode v Borovnici za široko potrošnjo (delež k skupni ČN) v višini 40.000.000 din, oz. s podjetjem LIKO 45.000.000 din. V tem področju čiščenje vode Donita ni upoštevano. Primarne kanalizacije so ocenjene na 25.000.000 din.

2.2. Z upoštevanjem kreditov za primarne investicije po stopnji 8 % letno na 12 let odplačevanja dobimo vsoto 12-letnih anuitet:

- za kanalizacijo – primarno (25.000.000) = 43.975.000 din
- za centralne čistilne naprave (40.000.000) = 70.360.000 din

Tabela je na strani 6–7

Ko delimo te zneske s količino odpadnih voda (tabela A) za 12-letno obdobje in sicer za kanalizacijo z 31.900.421 m³ (povz. 3.2) in za čiščenje 80 % delež zneska za IUV, podelimo z 10.912.540 m³, oz. za ostale potrošnike (brez industrijske vode v Borovnici) 20 % sredstva delimo z 6.083.488 m³ vode, dobimo:

2.3. kanalsčina	a) delež za investicije	1,40 din/m ³
	b) delež TV, IV, V, P	0,30 din/m ³
	enotna kanalsčina:	1,70 din/m ³

– Delež za čiščenje:

$$\text{IUV } 2,58 \text{ din/m}^3 + 0,14 \text{ din/m}^3 = 2,72 \text{ din/m}^3$$

$$\text{ostali } 2,31 \text{ din/m}^3 + 0,06 \text{ din/m}^3 = 2,37 \text{ din/m}^3$$

– Skupna kanalsčina (z deležem za čiščenje) znaša:

$$\text{IUV } 1,70 \text{ din/m}^3 + 2,72 \text{ din/m}^3 = 4,42 \text{ din/m}^3$$

$$\text{ostali } 1,70 \text{ din/m}^3 + 2,37 \text{ din/m}^3 = 4,07 \text{ din/m}^3$$

Pri tem je upoštevano, da IUV plača 50 % sredstev svojega deleža za investicije v času gradnje CCN Vrhnika in primarne kanalizacije.

V obrazložitvi so prikazani tudi variantni izračuni, ki pa jih tu ne navajamo.

3.0. Sorazmerni deleži (takse) za priključitev:

Ob izdaji soglasja za priključek ali izjemoma pred priključitvijo objektov na javni kanal, priklopnik plača sorazmerni delež k gradnji primarne kanalizacije in centralne čistilne naprave ter k gradnji sekundarne in terciarne kanalizacije.

3.1. Sorazmerni deleži za primarne naprave:

Sorazmerni delež za priklop na primarno kanalizacijo in CCN se zbere 4,8 % prispevek za energetiko in 10 % rezerva za investicijo v te primerne naprave, kar predstavlja višino enoletne „skupne kanalizacije“, brez deleža za vzdrževanje naprav.

Izračunajo se na osnovi enoletne porabe vode (meritve ali norme za privatni sektor).

V izračunu se upoštevajo naslednje cene:

$$\text{IUV z 50 \% pripadajočim deležem k investiciji } (1,40 + 2,58) = 3,98 \text{ din/m}^3$$

$$\text{ostali priključniki } (1,40 + 2,31) = 3,71 \text{ din/m}^3$$

V ostalem so podatki prikazani v A/4,1 ; B/4 in C/1; izračuni in primeri pa v C/2,3, zato jih tu ponovno ne navajamo.

3.2. Sorazmerni delež za sekundarni in terciarni kanal

Sorazmerni delež za priklop na sekundarno in terciarno kanalizacijo se izračuna na osnovi predračuna ali obračuna stroškov gradnje kanalizacije zazidalnega kompleksa in se razdeli na objekte v zazidalnem kompleksu, kot je prikazano v A-4,2 oz. izračunani primeri v A-6,1.

Za plombe in ostale priključke izven zaključenega zazidalnega kompleksa se upoštevajo enaki kriteriji, kot v najbližjem oz. najbolj podobnem zazidalnem kompleksu.

Za leto 1976 upoštevamo osnovni znesek za enoto (individualno oz. atrijsko hišo), ki se priključi na sekundarni ali terciarni kanal, v višini 15.750 din.

3.3. Hišni kanalski priključek

Stroške hišnega kanalskega priključka, plača investitor po dejanski obračunski ceni, direktno izvajalcu del.

Na osnovi ugotovljenega, predlagamo naslednji

sklep:

1. Primarna kanalizacija in centralne čistilne naprave se grade na osnovi kreditov vseh zainteresiranih, vključno priklopnikov.

2. Obrestna mera je 5 – 8 % in odplačilna doba v načelu 10–15 let.

3. Priklopniki plačajo priklopnino v višini enoletne „skupne kanalsčine“, brez upoštevanja deleža za upravljanje in vzdrževanje.

4. Anuitete za najete kredite se odplačuje iz zbrane kanalsčine.

5. Višina skupne kanalsčine znaša:

– za IUV, ko plača 50 % sredstev lastnega deleža za investicije, znaša 4,42 din/m³

– za vse ostale porabnike vode (izjema kmetije in vodotesne greznice) 4,07 din/m³

– kmetije in lastniki vodotesnih greznice ne plačujejo kanalsčine, če niso priključeni na kanal.

6. Priklopniki, ki prispevajo delež k gradnji primarnih objektov preko zneska enoletne skupne kanalsčine, se jim za procent (15 let) preseganja za to količino za dobo 15 let, zmanjša kanalsčina. To zmanjšanje je lahko največ 60 % (40 % kanalsčina se plačuje).

7. Skupna kanalsčina in „priklopnina“, sorazmerni delež itd., se letno dviga z indeksom porasta povprečnih gradbenih in življenjskih stroškov v preteklem letu, ki jih poda Zavod za statistiko. Cena se spremeni s 1.1. vsakega leta in o tem z izračuni obvesti vse pristojne službe in večje potrošnike.

8. Delež skupne kanalsčine se analitično posebej vodi.

9. Investicijska sredstva se izločijo za investicije pred delitvijo. Po sklepu pristojnih organov se del teh sredstev začasno lahko založi za kritje izgradnje sekundarne in terciarne kanalizacije ali primarnega vodovoda.

10. Priklopniki plačajo sorazmerni delež k izgradnji sekundarne in terciarne kanalizacije, glede na dejanske stroške izgradnje v zazidalnem kompleksu. Za delitev stroškov se upoštevajo faktorji predlagani v A-4.2.

11. Za leto 1976 upoštevamo osnovni znesek na enoto (individualno hišo) za sekundarni in terciarni kanal v višini 15.750 din.

12. Skupna kanalsčina se plačuje istočasno z vodarino.

13. Cestni požiralniki (peskolovi) in vezni kanali, ne spadajo med primarne, sekundarne ali terciarne. Stroške vzdrževanja in upravljanja navedenih naprav ne krije kanalsčina.

14. Usmeritve in tolmachenja v primeru sporov, daje OSKIS in IS SOB, ki regulirata tudi letno spremembo cen.

PERSPEKTIVNA KOLIČINA ODPADNIH VODA, SP

Kot izhodišče za leto 1975 je upoštevana 90 % količina porabljene vode iz javnega vodovoda, to je $90 \% \times 1.101.502 \text{ m}^3 = 991.360$ načrpana tehnološka voda (LIKO Borovnica 285.000 m³, IUUV 863.000 m³, JNA 229.200 m³) = 1.377.200 m³, to je skupaj 2.368.560 m³.

Predvidena perspektivna količina do leta 1991, s konstantno količino tehnološke vode 1.377.200 m³ in s 3 % letnim porastom iz leta 1976.

Leto	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982
Kol. odpad. vode v m ³	2.368.560	2.398.300	2.428.934	2.460.486	2.492.984	2.526.458	2.560.935	2.595.412
od leta 1976 dalje		2.398.300	4.827.234	7.287.720	9.780.704	12.307.162	14.868.097	17.429.032
od leta 1978 dalje				2.460.486	4.953.470	7.479.928	10.040.863	12.621.797
količine, brez last.črpanj								
tehn.vode v tovarnah	991.360	1.021.100	1.051.734	1.083.286	1.115.784	1.149.258	1.183.735	1.218.212

Predvidena letna kanalsčina „skupna“ in „taksa“ za priklop, iz podatkov za leto 1976

IUV s predpostavko, da plača tudi 50 % znesek lastne udeležbe k gradnji centralne čistilne naprave

Priključnik	poraba vode 1976 – m ³	kanalsčina din/m ³	čiščenje din/m ³	letno čiščenje din	letno kanalsčina din	letna skupna kanalsčina
I UV (last.črp.)	863.000	1.40 + 0,30 = 1,70	2.58 + 0,14 = 2,72	2.347.360,00	1.467.100,00	3.814.460
Donit	762.800	1.40 + 0,30 = 1,70	2,31 + 0,06 = 2,37	1.807.836,00	1.296.760,00	3.104.596
LIKO (last.črp.)	285.000	1.40 + 0,30 = 1,70	2,31 + 0,06 = 2,37	675.450,00	484.500,00	1.159.950
JNA (last.črp.)	229.200	1.40 + 0,30 = 1,70	2,31 + 0,06 = 2,37	543.204,00	389.640,00	932.844
Ostali	258.300	1.40 + 0,30 = 1,70	2,31 + 0,06 = 2,37	612.171,00	439.110,00	1.051.281

IUV, JNA, LIKO poleg „takse“ za lastno črpanje, prispevajo tudi delež za vodo, korišćeno iz javnega vodovoda.

ANA V VRHNIŠKO KANALIZACIJO – TABELA A)

plus vsa načrt
m3

vodovoda

	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991
48	2.633.025	2.670.700	2.709.504	2.749.474	2.790.642	2.833.045	2.876.720	2.921.706	2.968.041
45	20.097.570	22.768.270	25.477.774	28.227.248	31.017.890	33.850.935	36.727.655	39.649.361	42.617.402
11	15.270.336	17.941.036	20.650.540	23.400.014	26.190.656	29.023.701	31.900.421	34.822.127	37.790.168
48	1.255.825	1.293.500	1.332.304	1.372.274	1.413.442	1.455.845	1.499.520	1.544.506	1.590.841

„taksa“ za kanal/m3	„taksa“ za čiščenje/m3	„taksa“ za kanal din	„taksa“ za čiščenje din	taksa za priklop na kanal skupaj din
1,40	2,58	1.208.200	2.226.540	3.434.740
1,40	2,31	1.067.920	1.762.068	2.829.988
1,40	2,31	399.000	658.350	1.057.350
1,40	2,31	320.880	529.452	850.332
1,40	2,31	361.620	596.673	958.293

A) KANALŠČINA IN SORAZMERNI DELEŽI (TAKSE) ZA PRIKLOP

1.0. Splošno:

Na področju vrhniške občine nimamo sistematsko urejene kanalizacije. V letu 1975–1976 smo pričeli z gradnjo kanalizacijskega kolektorja „S“, v vrednosti 6.000.000 din, ki bo vzdolž Ljubljane odvajal vse razbremenjene vode industrije in naselja Vrhniko, proti lokaciji ČČN, z izjemo blata IUV, ki se bo po posebnem blatovodu odvajal direktno na deponijo mulja.

Poleg tega je do leta 1990 predvidena izgradnja primarnih kanalov A, B, E1, C, D, E, V in J na Vrhniko, v predračunski vrednosti 13.000.000 din. Na ostalem področju občine, ki ga oskrbuje z vodo, predvidevamo izgradnjo primarne kanalizacije v vrednosti 6.000.000 din.

Tako so do leta 1990 predvidene skupne investicije v primarno kanalizacijo v višini 25.000.000 din po cenah iz leta 1976.

Če pogledamo porabo vode in upoštevamo, da vsi porabniki vode le-to onesnaženo odvajajo v kanalizacijo, vodotoke ali odprte jarke, izvajamo edino:

1. porabnike vode, ki imajo vodotesno greznico brez iztokov in to greznico redno tedensko praznijo,

2. izključno kmetije, kjer vodo rabi večinoma živina in gnojnico lovijo v posebne gnojnične jame brez iztoka.

Tako v izračunih upoštevamo, da za 90 % količino porabljene vode, potrošniki le-te plačujejo kanalsko, kot je prikazano v tabeli (A), z upoštevanjem celotne količine tehnološke in sanitarne vode, načrtane v lastnih vodnjakih.

Na osnovi podatkov o potrošnji vode iz javnega vodovoda in po podatkih za ostala črpališča, dobimo izhodiščne količine za leto 1976 v višini 2.398.300 m³. S 3 % porastom na leto potrošnje iz javnega vodovoda ter nespremenjenimi količinami iz lastnih črpaljšč, dobimo v letu 1990 letno količino 2.921.706 m³.

2.0. Prikaz sredstev za TV, IV in U (tekoče in investicijsko vzdrževanje ter upravljanje kanalizacije brez pogonskih stroškov)

Ker ni razpoložljivih podatkov o kvalitetnem vzdrževanju in upravljanju vrhniške kanalizacije (v letu 1975 so znašali stroški 180.000 din : 991.360 m³ = 0,182 din/m³), podajamo te stroške iz drugih krajev Slovenije, kjer se pri 1.300.000 m³ kanalskih voda v letu 1975 znašali stroški kvalitetnega TV in U 0,27 din/m³ kar bi pri količini odpadnih voda 2.368.560 m³ predstavljalo 0,17 din/m³. Če bi temu dodali še stroške IV v višini 0,09 din/m³, kot je ugotovljeno za leto 1975 po Sloveniji, dobimo stroške TV, IV in U v višini 0,26 din/m³, revalorizirano v letu 1976, predstavlja 0,30 din/m³. V teh stroških je zajeto tudi potrebno lastno delo upravljalca kanalizacije pri investitorskem poslu za izvedbo letne etape gradnje kanalizacije (dela pri zbiranju dokumentacije, soglasij, sestanki, pisarniška dela itd.).

3.0. Primarna kanalizacija:

3.1. Izračun nove kanalsčine, po cenah leta 1976

Kot je že omenjeno, so predvideni stroški izgradnje kanalizacije (primarnih kanalov), po cenah leta 1976, v višini 25.000.000 din, z upoštevanjem, da za to investicijo investitor dobi kredit na 12 let z 8 % obrestno mero, dobimo vsoto 12-letnih anuitet 43.975.000 din.

3.2. Izračun enotne kanalsčine:

Pri predpostavki predvidene perspektivne količine odpadnih voda, speljane v vrhniško kanalizacijo, odprte jarke ali vodotoke, iz tabele (A) od 1978 do 1989. leta, dobimo skupno kanalskih voda v 12 letnih 31.900.421 m³.

Če torej vsoto anuitet 43.975.000 din delimo s količino 12-letnih kanalskih voda 31.900.421 m³, dobimo 1,38 din/m³ kanalske vode, kot delež za odplačila anuitet za obravnavane investicije v primarne kanalizacije. Če k temu dodamo še delež za vzdrževanje in upravljanje kanalizacije v višini 0,30 din/m³, dobimo povprečno kanalsčino 1,38 din/m³ + 0,30 din/m³ s 1,68, to je 1,70 din/m³.

4.0. Izračun sorazmernega deleža za priklop na kanal (taksa)

Ob izdaji soglasja za priključek ali izjemoma pred priključitvijo objekta na javni kanal, priklopnik plača sorazmerni delež za primarni, se-

kundarni in terciarni kanal naenkrat upravljalcu javne kanalizacije, medtem, ko še posebej plača dejanske stroške hišnega priključka, direktno izvajalcu priključka.

4.1. Delež za priklop na primarni kanal:

Pred priključitvijo objekta na javni kanal, priklopnik plača sorazmerni delež k primarni kanalizaciji v višini enoletne kanalsčine (brez deleža za vzdrževanje in upravljanje kanalizacije), kar predstavlja 14,8 %, to je 4,8 % prispevek za energetiko in 10 % rezerve pri investicijah v primarno kanalizacijo, kot sledi:

dvanajstletna investicija 25.000.000 din x 14,8 % = 3.700.000 din : 2.658.368 m³ (t.j. 31.900.421 m³ v 12 letih : 12 let) = 1.392 din/m³ = 1,40 din/m³, kar predstavlja enoletno kanalsčino, brez deleža za vzdrževanje in upravljanje.

4.2. Delež za priklop na sekundarni in terciarni kanal:

Poleg sorazmernega deleža za primarne kanale, plačajo uporabniki kanalizacijo za nov priključek ali povečan izpust vode v kanal, še delež za sekundarno in terciarno kanalsko omrežje, tako, da novi zazidalni kompleksi oz. tovarne, plačajo dejanske stroške izgradnje kanalskega omrežja ali na osnovi predračunskih stroškov za izgradnjo le-tega, medtem, ko za pozidavo plomb v pozidanih kompleksih plačajo delež v višini, kot je za enak objekt v novem zazidalnem kompleksu s podobno ureditvijo oz. komunalno opremljenostjo.

Iz izkušenj in primerjalnih izračunov tudi za druga mesta in za različne zazidalne komplekse, predlagamo za povprečno velikost objektov in parcel, sledeče faktorje za delitev skupnih stroškov sekundarnih in terciarnih kanalov na posamezne uporabnike, kot sledi:

- individualna in atrijska hiša (H, A) $g = 1,0 = H$
- enota dvojčka tlorisno (D) $g = 0,85 H$
- enota vrstne hiše in dvojčka v etaži (V) $g = 0,70 H$
- blok $G = 1 + (n-1) \times 20 \% + (m-30) \times 15 \%$, pri čemer je $n = 2$ do 30 stanovanj v bloku $m =$ število stanovanj za bloke nad 30 stanovanj za bloke se pravi, da vzamemo enoto objekta kot celoto z enim stanovanjem, kot pri individualni hiši, za vsako nadaljnjo stanovanje do 29 pa upoštevamo 20 % delež enote, medtem, ko za stanovanjske objekte nad 30 stanovanj, za vsako stanovanje nad 30, upoštevamo 15 % delež enote.
- hotel $G = 1 + p \times 10 \% + (r-50) \times 8 \%$ pri čemer p pomeni število postelj do 50, r pa število postelj pri hotelu nad 50 ležišč, se pravi, da vzamemo objekt kot celoto, to je kot individualno hišo, za vsako posteljo do 50 upoštevamo 10 % delež enote, medtem ko za vsako nadaljnjo posteljo upoštevamo 8 % delež enote.

Kot je že navedeno, sorazmerni delež za sekundarni in terciarni kanal plačajo koristniki kanalizacije pred oz. ob priključitvi na javno kanalizacijo, ob izdaji soglasja za priključek, izjemoma po dogovoru lahko tudi pred priključitvijo na kanal.

5.0. Primeri izračuna sorazmernih deležev

5.1. Delež k primarni kanalizaciji

Za individualno in atrijsko hišo upoštevamo v povprečju 3,5 oseb na hišo, za enoto dvojčka 85 % x 3,5 = 2,975, to je 3 osebe na hišo, za vrstno hišo 3,5 x 70 % = 2,45, to je 2,5 oseb na hišo, za blok 3,0 oseb na stanovanje.

Povprečno porabo za delež upoštevamo 5,0 m³/osebo (po 38. členu pravilnika za vodovod), dobimo:

- individualna ali atrijska hiša: 3,5 oseb x 5 m³ x 12 mesecev x 1,40 din/m³ = 294,00 din/hišo
- 30-stanovanjski blok: 3,0 oseb x 5,0 m³ x 30 stanov. x 12 mes. x 1,40 din/m³ = 7.560 din/blok
- tovarna s porabo 10.000 m³/leto x 1,40 din/m³ = 14.000,00 din
- LIKO-tovarna s porabo 285.000 x 1,40 = 399.000,00 din
- IUV-s 900.000 m³/leto x 1,40 din/m³ = 1.260.000,00 din

5.2. Delež k sekundarni in terciarni kanalizaciji

Ker nimamo točnih predračunskih in obračunskih podatkov o stroških gradnje kanalizacije večjega daljnega kompleksa na Vrhniko, vzamemo primerjavo novega zazidalnega kompleksa Dobe na Bledu, ki je zelo podoben razmeram na Vrhniko.

a) V tem kompleksu je predvidena gradnja 71 individualnih in atrijskih hiš, 42 enot dvojčkov v tlorisu in 48 vrstnih hiš, skupaj 161 objektov.

Če navedemo število posameznih vrst objektov množimo s faktorjem iz točke 4.2., dobimo naslednje število pogojnih enot: 71 H x 1,0 + 42 D x 0,85 = 48 V x 0,70 = 140,3 enot (H)

b) Stroški izgradnje kanalizacije, po projektih PNZ Ljubljana št. K-259/72 in KED-250 za sekundarne in terciarne kanale znašajo 2.213.687,00 din.

- c) Stroški izgradnje kanala na enoto znašajo 2.213.687,00 din : 140,3 (H) = 15.750,00 din/H, kar predstavlja:
- za individualno in atrijsko hišo = 15.750,00 din/obj.
 - za enoto dvojčka v tlorisu je $15.750 \times 0,85 = 13.380,00$ din/objekt,
 - za vrstno hišo ali dvojček v etaži $15.750 \times 0,70 = 11.025,00$ din/objekt.

Na enak način lahko iz cene gradbenih stroškov na enoto izračunamo ceno za blokovno ali hotelsko gradnjo, seveda s tem, da skupno ceno delimo s številom enot v zazidalnem kompleksu in nato računamo stroške na posamezne objekte.

6.0. Plačilo deležev ob priključitvi na kanal

Ob izdajanju soglasja oz. pred priključitvijo na kanalsko omrežje, priključnik plača sorazmerni delež k primarni kanalizaciji. Če k temu dodamo še sorazmerni delež k sekundarni in terciarni kanalizaciji (za vsako področje je ta delež lahko drugačen glede na stroške gradnje kanalizacije, način zazidave, vrste objektov itd., za plombe oziroma priključnike direktno na primarni kanal, vzamemo vrednost primarno glede na podobne pogoje izračunanega kompleksa, kot je n.pr. za individualno hišo v kompleksu Dobe, znesek 15.750,00 din), dobimo skupni sorazmerni delež investitorja h kanalizaciji.

6.1. Primeri izračuna vsote sorazmernih deležev

Upoštevani so podatki iz poglavij 4.1. in 5.2., kot sledi:

a) individualna hiša:
294,00 din (primarni) + 15.750,00 din (sekundarni) = 16.044 din/objekt, to je 16.000,00 din/objekt

b) dvojček v tlorisu:

16.044,00 din/objekt $\times 0,85 = 13.637,40$ din = 13.600,00 din/obj.

c) dvojček v etaži ali vrstna hiša:

16.044,00 din/objekt $\times 0,70 = 11.230,80$ din = 11.200,00 din/objekt

d) devet-stanovanjski blok:

$(3 \text{ os.} \times 5 \text{ m}^3 \times 9 \text{ st.} \times 12 \text{ mes.} \times 1,40) + (1 + (9-1) \times 20 \%) \times 15.750 = 2.268,00 + 15.750 \times 2,60 = 43.218 = 43.200$ din/objekt

e) 30-stanovanjski blok:

$7.560,00 \text{ din} + 15.750 \times (1 + (30-1) \times 20 \%) = 7.560 + 107.100 = 114.660$ din/objekt

f) 55-stanovanjski blok:

$13.860 \text{ din} + 15.750 \times (1 + (30-1) \times 20 \%) + (55-30) \times 15 \%) = 13.860 \text{ din} + 15.750 \times (1 + 5,8 + 3,75) = 13.860 \text{ din} + 166.162,50 = 180.022$ din/blok

g) kmetija s 5 osebami, 20 glav velike in 20 glav male živine, za sekundarni in terciarni kanal upoštevamo faktor 1,25 H

$(5 \text{ os.} \times 5 \text{ m}^3 + 20 \text{ glav} \times 1,5 \text{ m}^3 + 20 \text{ glav} \times 0,5) \times 12 \text{ mes.} \times 1,40 + 1,25 \times 15.750 = (25 + 30 + 10) \times 12 \times 1,40 + 1,25 \times 15.750 = 1.092 \text{ din} + 19.688 \text{ din} = 20.780 \text{ din}$

h) Upoštevamo hotel z 80 ležišči, s povprečno porabo 200 l na dan in posteljo skozi vse leto (na Bledu povprečno 475 l – hotel Krim 181 l).

$(80 \text{ ležišč} \times 0,200 \text{ m}^3 \times 365 \text{ din} \times 1,40 \text{ din/m}^3) + 15.750 \times (1 + 50 \text{ p.} \times 10 \% + 30 \text{ p.} \times 8 \%) = 8.176,00 \text{ din} + 15.750 \times 8,4 = 8.176 = 132,300 = 140.476$ din/objekt

i) Industrijski kompleks npr. IUV, s porabo vode 900.000 m³ letno: 900.000 m³ $\times 1,40$ + npr. 1.500.000 din – dejanski stroški kanala izven tovarne do primarnega kanala, dobimo: 1.260.000 din + 1.500.000 din = 2.760.000 din. To predstavlja velikost stanovanjskega naselja s $(2.760.000 : 16.000) = 172,5$ H, to je s 172,5 individualnimi ali atrijskimi hišami.

Iz navedenega je razvidno, da pri koncentrirani potrošnji plačajo priključniki manjši delež na 1 m³ porabljene vode, saj so tudi stroški gradnje kanalizacije za koncentrirano in enakomerno količino vode sorazmerno veliko manjši.

V stanovanjskih naseljih je upoštevan mešan sistem kanalizacije in je gradnja kanalov za odvod deževnih voda sorazmerno velika pri individualni gradnji, medtem ko se pri blokovni in ostali koncentrirani gradnji (dvojčki, vrstna hiša), stroški gradnje kanalov na objekt zmanjšujejo.

B) STROŠKI ČIŠČENJA IN SORAZMERNI DELEŽI (TAKSE) ZA PRIKLOP NA CCN

1.0. Splošno:

Čiščenje odpadnih voda na območju občine Vrhnika, do sedaj ni sistematsko urejeno. Delno čiščenje ima IUV, ki ima velike količine močno onesnaženih voda, medtem, ko ostali porabniki že uporabljeno vodo samo delno čistijo v vsedalnikih oz. v čistilni napravi z dimnimi plini itd.

V obdobju do leta 1990 je predvideno centralno čiščenje voda Vrhniko in delno čiščenje v Borovnici. Celotnega programa izgradnje objektov čiščenja do leta 1985 ali celo 1990 še nimamo, ocenjujemo pa vrednost naložb v izgradnjo objektov za čiščenje, po cenah leta 1976, na 45.000.000 din.

Če predpostavljamo, da bo pretežni del sredstev namenjen za izgradnjo centralne čistilne naprave na Vrhniki in manjši del v druge skupne oz. centralne čistilne naprave (predčiščenje tehnoloških voda do predpisanih stopenj, morajo tovarne opraviti pred izpustom v javni kanal).

2.0. Delež za investicije v CCN:

a) V izračunih upoštevamo vrednost vlaganj v CCN (brez deležev Donita in LIKO Borovnica) v višini 40.000.000 din. Ob predpostavki, da je večina vlaganj v CCN Vrhnika (v ostalem so upoštevani tudi deleži prebivalstva k lokalnim CCN v Borovnici itd.), upoštevamo delež kritja stroškov IUV v višini 80 % in ostalih porabnikov v višini 20 %.

b) Po predpostavki predvidene perspektivne količine odpadnih voda, speljane v Vrhnisko kanalizacijo, brez upoštevanja Donita in LIKO, dobimo za 12-letno obdobje 1978 do 1989 sledeče količine:

- za IUV = $863.000 \text{ m}^3 \times 12 \text{ let} + 15.374.021 \text{ m}^3 \times 3,62 \%$ = 10.912.540 m³

- za Donit = $15.374.021 \text{ m}^3 \times 74,70 \%$ = 11.484.393 m³ LIKO = 285.000 m³ $\times 12 \text{ let} + \text{delež iz jav.vodovoda}$ 3.420.000 m³

- za JNA = $229.200 \text{ m}^3 \times 12 \text{ let} = 2.750.400 \text{ m}^3$

- za ostale = $15.374.021 \text{ m}^3 \times 21,68 \%$ = 3.333.088 m³

Vsi skupaj: 31.900.421 m³

- (brez Donita, LIKO in IUV) skupaj 6.083.488 m³

a) Vsota 12-letnih anuitet z 8 % obrestno mero za kredite 40.000.000 din, znaša 70.360.000 din. Tako dobimo delež za investicije v čistilno napravo, preračunano na m³ vodo:

- za IUV, 80 % $\times 70.360.000 \text{ din} : 10.912.540 \text{ m}^3 = 5,16 \text{ din/m}^3$

Če bi IUV dala 50 % sredstev svojega deleža za investicije v CCN v času gradnje CCN, znaša delež za odplačilo anuitet še 2,58 din? m³.

- za ostale potrošnike: $70.360.000 \text{ din} \times 20 \%$: 6.083.488 m³ = 2,31 din? m³

3.0. Tekoče in investicijsko vzdrževanje ter upravljanje CCN

Po podrobni proučitvi stroškov vzdrževanja in upravljanja mestnih čistilnih naprav, aplicirano na CCN Vrhnika, s kapaciteto 65.000 E in predpostavko, da so stroški vzdrževanja in upravljanja te naprave na enoto približno isti, kot stroški čiščenja sanitarnih voda z CCN enake kapacitete, znašajo ti stroški 65.000 E $\times 30 \text{ din/E} = 1.950.000$ din letno, po cenah 1976. Če delimo te stroške na m³ porabljene vode v razmerju 80 % IUV in 20 % ostala potrošnja, dobimo:

- IUV, 80 % $\times 1.950.000 \text{ din} : 10.912.540 \text{ m}^3 = 0,143 \text{ din/m}^3$

- ostali 20 % $\times 1.950.000 \text{ din} : 6.083.488 \text{ m}^3 = 0,064 \text{ din/m}^3$

4.0. Izračun skupnega deleža za čiščenje

4.1. Ob predpostavki, do IUV plača v času gradnje CCN višino 60 % sredstev svojega deleža za investicije, dobimo:

- delež za odplačilo anuitet: 2,58 din/m³

- delež za TV, IV in upravljanje CCN = 0,143 din/m³

Skupaj: 2,72 din/m³

Varianti:

V primeru, da ne plača 50 % deleža za investicije v času gradnje CCN, dobimo:

- delež za odplačilo anuitet = 5,16 din/m³

- delež za TV, IV in uprav. CCN. = 0,143 din/m³

Skupaj: 5,30 din/m³

4.2. Ostali porabniki

Na osnovi gornjih izračunov dobimo:

- delež za odplačilo anuitet = 2,31 din? m³

- delež za TV, IV in upravljanje = 0,064 din/m³

Skupaj: 2,37 din/m³

4.3. LIKO Borovnica

Predvidevamo, da tudi LIKO Borovnica plačuje enak delež za čiščenje vode, kot široka potrošnja, to je ostali potrošniki. Za leto 1976 je ta cena 2,37 din/m³. V tem primeru je KP Vrhnika dolžna reševati gradnjo centralne čistilne naprave v Borovnici. Seveda se ta sredstva najprej namenijo v gradnjo ene CCN vsaj do določene faze, nato gredo v gradnjo druge CCN.

Če bi že v izračunih upoštevali tudi količino vode LIKO Borovnica, bi morali tudi upoštevati višje investicijske stroške (45.000.000 din namesto upoštevanih 40.000.000 din v izračunih).

Seveda mora LIKO predčiščenja tehnoloških voda opraviti z dodatnimi investicijskimi naložbami.

V primeru, da LIKO ne plačuje deleža za čiščenje vode za načrpano vodo v lastnem vodnjaku (iz javnega vodovoda plačuje delež), bo moral v času gradnje CCN plačati delež po takrat dogovrjenem ključu.

4.4. Donit Borovnica

Praviloma bi moral tudi Donit izdajati 2,37 din/m³ vode za čiščenje oz. delež, kot ga plačujejo ostali potrošniki. Ta sredstva se lahko zbirajo pri KP Vrhnika in je le-to dolžno skrbeti za dokončno čiščenje predочиščenih voda.

V nasprotnem primeru Donit porabi ta sredstva za lastno predčiščenje voda in skrbi za gradnjo čistilne naprave za dokončno čiščenje vode.

Predlagamo, da se ta sredstva nujno izločajo, ker bomo le-tako dosegli postopno čiščenje voda (uporabljajo se lahko samo v Donitu ali pri skupnih vlaganjih).

5.0. Izračun sorazmernega deleža za priklop na CCN (taksa)

Ob izdaji soglasja za priključek ali izjemoma pred priključitvijo objekta na javni kanal, priklopnik plača sorazmerni delež k gradnji CCN, v višini 12-mesečnega deleža za odplačilo anuitet gradnje CCN, kar predstavlja 14,8 % investicijskih vlaganj, to je 4,8 % prispevek za energetiko in 10 % rezerve pri investicijah v CCN, kot sledi:

Dvanajstletna investicija 40.000.000 din x 14,8 % = 5.920.000 din
 – IUV: – 80 % x 5.920.000 : 909.378 m³ (10.912.540 m³ : 12 let) = 5,21 din/m³
 – ostali: – 20 % x 5.920.000 : 506.957 m³ (6.083.488 m³ : 12 let) = 2,34 din/m³,
 kar zaokrožimo na enoletni delež za odplačilo anuitet CCN.

6.0. Primeri izračuna sorazmernih deležev:

Upoštevamo iste kriterije, kot za izračun deleža k primarni kanalizaciji in dobimo za:

– individualno in atrijsko hišo: 3,5 oseb x 5 m³ x 12 mes. x 2,31 din/m³ = 485,00 din/hišo
 – 30-stanovanjski blok: 3,0 oseb x 5,0 m³ x 30 stan. x 12 mes. x 2,31 din/m³ = 12.474,00 din/blok
 – tovarna s porabo 10.000 m³/leto x 2,31 din/m³ = 23.100,00 din
 – LIKO s porabo 285.000 m³/leto x 2,31 din/m³ = 658.350,00
 – IUV s porabo 900.000 m³/leto x 5,16 din/m³ = 4.644.000,00 din

C) PRIKAZ SKUPNIH STROŠKOV KANALIZACIJ IN CCN

1.0. Skupna kanalsčina z deležem za čiščenje

Skupna kanalsčina z deležem za čiščenje se plačuje istočasno s plačilom vodarine.

1.1. Kanalsčino plačujejo porabniki enotno po 1,70 din/m³ uporabljenе vode.

1.2. Delež za čiščenje pri skupni kanalsčini je različen, in sicer:

– IUV, če plačajo 50 % sredstev svojega deleža za CCN = 2,72 din/m³
 Varianta:
 če tega deleža ne plačajo = 5,30 din/m³
 – široka potrošnja = 2,37 din/m³
 – LIKO Borovnica = 2,37 din/m³
 – Donit Borovnica = 2,37 din/m³

1.3. Skupna kanalsčina:

– IUV, če plačuje 50 % sredstev svojega deleža za CCN = 4,42 din/m³
 Varianta:

– široka potrošnja = 4,07 din/m³
 če tega deleža ne plačajo = 7,00 din/m³
 – Donit + LIKO Borovnica (enako kot široka potrošnja) = 4,07 din/m³
 Varianta:

plačajo samo enotno kanalsč. = 1,70 din/m³
 Za lastno črpano vodo ne plačajo deleža za čiščenje, zato plačajo v času gradnje CCN Borovnica ustrezen delež k CCN naenkrat. Ta sredstva, ki jih ta čas koristijo za lastna predčiščenja znašajo 2,31 din/m³

2.0. Izračun sorazmernih deležev (taks)

Ob izdaji soglasja za priključek ali izjemoma pred priključkom objekta na javni kanal, priklopnik plača sorazmerni delež k gradnji javne kanalizacije in centralne čistilne naprave.

2.1. Sorazmerni delež (taksa) za primarne naprave:

Sorazmerni delež (taksa) za priklop na primarne naprave (kanalizacijo in CCN) predstavlja višina enoletne skupne kanalsčine in dobimo npr. za:

– individualno in atrijsko hišo: 3,5 os. x 5 m³ x 12 mes. x 3,71 din/m³ = 779,10 din/hišo
 – 30-stanovanjski blok: 3,0 os. x 5 m³ x 30 stan. x 12 mes. x 3,71 din/m³ = 20.034,00 din/blok
 – tovarna s porabo 10.000 m³/leto x 3,71 (1,40 + 2,31) = 37.100,00 din
 – LIKO s porabo 285.000 m³/leto x 3,71 = 1.057.350,00 din
 – IUV s porabo 900.000 m³/leto x 3,98 (1,40 + 2,58), če plača 50 % k CCN = 3.582.000,00 din
 – IUV varianta: 900.000 m³/leto x 6,56 (1,40 + 5,16) če ne plača 50 % k CCN = 5.904.000,00 din

2.2. Sorazmerni delež (taksa) za sekundarne in terciarne naprave (kanale)

Ti deleži so izračunani in podrobno prikazani v obrazložitvi kanalizacije v točki 5.2., zato jih tukaj ponovno ne navajamo. Zazidalni kompleksi se obračunajo po dejanskih stroških.

2.3. Sorazmerni delež (taksa) za kanal in CCN

2.3. Pri tem upoštevamo izračunane deleže za priklop na primarne naprave (kanal + CCN) in sicer:

– za IUV glede na večjo onesnaženost vode in 50 % njihovega deleža k gradnji CCN v času gradnje delež 50 % tu ni prikazan), po 3,98 din/m³ porabljene vode leta 1975
 – za vse ostale porabnike vode (vključno LIKO in Donit) pa 3,71 din/m³ porabljene vode leta 1976.

2.32. Količina porabljene vode se ugotovi po vodomernih za industrijo, s tem, da se po predvidevanjih upošteva akontacija, po enoletnem, dvoletnem ali triletnem obratovanju pa se glede na porabo napravi obračun.

Za priključitev privatnih objektov se upoštevajo kriteriji, navedeni v 38. členu pravilnika o vodovodu.

Primarni kanali Vrhnika so naštet v obrazložitvi kanalizacije.

2.33. Sorazmerni deleži za priklop na sekundarne in terciarne kanale, se izračunajo oz. obračunajo iz posameznih zazidalnih komplesov. Delitev stroškov se izvede po kriterijih navedenih v obrazložitvi kanalizacije pod členom 4.2. oz. 5.2.

Tam, kjer nimamo zaokroženega kompleksa, upoštevamo delež za enak objekt iz drugega podobnega obračunskega območja. To velja predvsem za pozidavo plomb v obstoječih naseljih, objekte ob primarnih kanalih itd. Večji industrijski kompleksi imajo sorazmerno majhne odseke sekundarnih in terciarnih kanalov, ker so kolektorji običajno blizu tovarne.

Kanale za tovarniško ograjo v načelu upoštevamo kot tovarniške kanale in jih istovetimo s hišnimi priključki.

Za osnovno enoto (individualno ali atrijsko hišo) predlagamo sorazmerni delež za priklop na sekundarni in terciarni kanal v višini 15.750,00 din, ki velja za leto 1976.

2.34. Primeri izračuna vsote sorazmernih deležev

a) individualna hiša:
 779,10 din (primarni) + 15.750,00 din (sekundarni) = 16.529,10 = 16.500 din/objekt
 b) dvojčki v tlorisu:
 16.529,10 din/objekt x 0,85 = 14.049,74 din = 14.050 din/objekt
 c) dvojček v etaži ali vrstna hiša:
 16.529,10 din/objekt x 0,70 = 11.570,37 din = 11.550 din/objekt
 d) 9-stanovanjski blok:
 (3 os. x 5 m³ x 9 st. x 12 mes. x 3,71 din/m³) + 15.750 x (1 + (9-1) x 20 %) = 6.010,20 + 15.750 x 2,60 = 46.960,20 = 46.960 din/objekt
 e) 30-stanovanjski blok:
 20.034 din + 15.750 x (1 + %) = 20.034 din + 107,100 din = 127.134 din/objekt
 f) 55-stanovanjski blok:
 (3 os. x 5 m³ x 55 st. x 12 mes. x 3,71 din/m³) + 15.750 x (1 + 29 x 20 % + 25 x 15 %) = 36.729,00 din + 166.162,50 = 202.891,50 = 202.890 din/objekt
 g) kmetija s 5 osebami, 20 glav velike in 20 glav male živine; g = 125 H 65 m³ x 12 mes. x 3,71 din/m³ + 1,25 x 15.750 = 2.893,80 + 19.688 = 22.581,80 = 22.580 din/kmetijo
 h) hotel z 80 ležišči, poraba 200 l/posteljo in dan
 (80 x 0,200 x 365 x 3,71) + 15.750 x (1 + 50 x 10 % + 30 x 8 %) = 21.666,40 + 132,300 = 153.966,40 din, to je 153.965 din/hotel
 i) industrijski kompleks IUV, poraba 900.000 m³ letno, sekundarni priključek 1.500.000 po dejanskih stroških;
 900.000 m³ x 3,98 din/m³ + npr. 1.500.000 din = 3.582.000 + 1.500.000 = 5.082.000 din

3.0. Zaključek

a) Primarno kanalizacijo in centralne čistilne naprave, gradimo s krediti. Priključniki s priklopninami v višini enoletne „skupne kanalšchine“ (z upoštevanjem deleža za čiščenje), krijejo investicijske stroške prispevka za energetiko in 10 % investicijske rezerve. Zato se priklopnina računa na osnovi cen za odplačilo anuitet (brez vzdrževanja in upravljanja naprav)

b) sekundarni in terciarni kanali se gradijo izključno s sredstvi graditeljev, zbranimi s priklopninami za priključnike posameznih zazidalnih kompleksov in priklopnikov na primarne naprave oz. „plomb“ na obstoječe kanale.

c) Hišne priključke plača po dejanskih stroških priklopnik direktno izvajalcu del.

d) Skupna kanalščina krije anuitete za primarne kanale in centralnih čistilnih naprav, stroške tekočega in investicijskega vzdrževanja, upravljanja in pogona (energijo itd.).

e) Kanalščina je enotna 1,70 din/m³ in jo plačujejo vsi uporabniki vode, z izjemo oddaljenih kmetij in lastniki vodotesnih greznic, ki jih redno praznijo in imajo s tem sklenjeno pogodbo za odvoz vsebine v greznici.

g) Delež za čiščenje s kanalščino plačujejo:

– IUUV najvišjega vsled močno onesnaženih voda. Predpostavljamo, da bo plačalo 50 % sredstev svojega deleža za investicijo, to je 40 % stroškov izgradnje CCN Vrhnika. V tem primeru znaša skupna kanalščina $(1,40 + 0,30) + (2,58 + 0,14) = 4,42$ din/m³

– Ostali porabniki plačujejo vsi enako in sicer $(1,40 + 0,30) + (2,31 + 0,06) = 4,07$ din/m³

Varianta:

Če IUUV plača deleža k CCN, znaša polna kanalščina $(1,40 + 0,30) + (5,16 + 0,14) = 7,00$ din/m³

– LIKO ali Donit, če ne plačuje KP Vrhnika deleža za čiščenje voda, ta sredstva izloči in jih porabi namensko za predčiščenje tehnoloških voda in za delež k CCN Borovnica v času gradnje CCN.

h) Investitorji, ki v času gradnje vlagajo lastna sredstva,

– deleže v gradnjo skupnih primarnih kanalov in CCN, imajo za dobo 15 let za odgovarjajoči procent znižano skupno kanalščino. Pri tem upoštevamo najnižje meje plačevaln 40 % skupne kanalščine, se pravi do 60 % je lahko znižanje.

POSLOVNIK

Skupščine občine

Vrhnike